

SURORILE ZĂPEZII

TRANDAFIRUL DE CRISTAL

ASTRID FOSS

Ilustrații de Monique Dong

Traducere din limba engleză de Diana Geacăr

Editura Paralela 45

Prolog

Soarele se ridica deasupra frumoasei insule Nordovia. Razele lui aurii luminau piscurile înghețate ale munților, făcându-le să sclipească. Iepurii polari țopăiau pe câmpii, iar urșii polari ieșeau din bârlog și se rostogoleau bucuroși în stratul gros de zăpadă. Oamenii din sate se trezeau și se îmbrăcau cu haine groase, pregătindu-se să-și înceapă ziua. Totul părea normal, cu toate astea se întâmpla ceva grav. Foarte grav.

Luminile Mereu-Schimbătoare, care se învârteau de obicei pe cer și păstrau echilibrul Nordoviei, păliseră. Trandafiriul, purpuriul și azuriul, cele trei culori magice care făceau din insulă un loc minunat în care să trăiești, nu mai străluceau, ci erau șterse și pâlپâiau din când în când.

În nordul ținutului, într-o peșteră de gheață săpată în munte de o vrăjitoare care se îndeletnicea cu magia neagră, o femeie cu părul roșu ca focul se uita printre gratiile de gheață ale închisorii sale. Când s-a întors spre soțul ei, și el prizonier, pe chip i se citea îngrijorarea.

— O, Magnus, crezi că fetele noastre vor putea să găsească globurile și să redea strălucirea Luminilor Mereu-Schimbătoare?

Bărbatul a strâns-o tandru de umăr.

— Trebuie să avem încredere, Freya. Numai fetele noastre pot s-o învingă pe Vräjitoarea Tenebrelor.

Și-a sărutat soția pe frunte și a adăugat:

— Sunt hotărâte, așa ca mama lor. Nu se vor da bătute niciodată.

Freya i-a zâmbit trist:

— Și curajoase ca tatăl lor. Dar de-abia li s-au trezit puterile magice. Au nevoie de multe luni până când vor învăța să le controleze. Iar sora mea devine pe zi ce trece mai puternică și mai însetată de putere. Dacă ajunge la globurile magice înaintea lor...

Deodată a scos un țipăt, îndoindu-se de mijloc.

Magnus a apucat-o de mână.

Capitolul 1

Hanna Aurora se uita la globul cu fulgi de zăpadă așezat pe masă, în mijlocul camerei pe care o împărțea cu surorile ei, Ida și Magda. Ochii săi verde-smarald, reflectați în sticlă, o priveau. „Te rog, aprinde-te! Te rog, aprinde-te!“ se ruga ea.

În interiorul globului, fulgi albi și moi de nea se învâртеau în jurul unei cascade cristaline care cădea într-o mare înghețată. O lumină trandafirie licărea delicat printre

fulgii de zăpadă, oferind un spectacol minunat.

Hanna, Ida și Magda adoraseră întotdeauna acest glob cu zăpadă. Iar de când Vrăjitoarea Tenebrelor le ținea părinții prizonieri, acest obiect prețios devenise singurul mijloc prin care mama lor putea să le vorbească. De când fusese închisă, chipul ei apăruse de două ori în glob și le dăduse sfaturi. Dar puterea ei magică slăbea de la o zi la alta.

Hanna nu mai putea de nerăbdare să audă iarăși vocea mamei. Atât de multe lucruri se întâmplaseră în ultimele zile! Mătușa lor rea voia cu orice preț să controleze puterea Luminilor Mereu-Schimbătoare, păzite de mama ei. Ea voia să fure cele trei globuri (unul trandafiriu, unul purpuriu și unul azuriu) pe care Freya reușise să le ascundă pe insulă.

În ciuda încercărilor Vrăjitoarei de a le opri, surorile găsiseră deja globul trandafiriu.

Dacă reușeau să găsească și globul purpuriu și pe cel azuriu, puteau să-și salveze părinții și să restabilească pacea în insula Nordovia.

În timp ce privea globul cu zăpadă, Hanna își amintea tot ce se întâmplase. Cu numai cinci zile în urmă, se aventurase împreună cu surorile ei în pădure, în căutarea globului trandafiriu. Un lup uriaș, trimis de Vrăjitoarea Tenebrelor, le atacase, dar reușiseră să-l învingă. Ce aventură incredibilă! Lumina Mereu-Schimbătoare de culoare trandafirie fusese pusă la loc sigur în globul cu fulgi de nea din camera lor.

— O să găsim globul azuriu și pe cel purpuriu! și-a jurat Hanna cu o expresie hotărâtă pe chip. O să eliberăm magia Luminilor și o să ne salvăm părinții!

A sărit în picioare, și-a trecut mâna prin părul roșcat, tuns scurt și a spus:

— O, nu mai suport! Trebuie să facem ceva. Nu putem să stăm cu mâinile încrucișate și să așteptăm până ne vorbește mama!

Surorile ei și-au ridicat privirea de la activitățile lor. Ida stătea pe pat și desena, ca de obicei, în timp ce Magda îl mângâia pe Oscar, puiul lor de urs polar, care moțâia pe podea, lângă ele.

Deși triplete, nu se văzuseră surori mai diferite: Ida era gânditoare și ușor timidă și-i plăcea nespuse de mult să picteze și să deseneze. Magda era foarte descurcăreață, iubea toate animalele, de la cel mai mic fluture până la cel mai mare urs polar. Cât despre Hanna, era tot timpul activă, dornică să trăiască o nouă aventură! Pentru ea, așteptarea asta era cea mai grea.

Surorile aveau toate trei ochii verzi, dar se deosebeau prin culoarea părului: al Hannei era roșu-închis ca al frunzelor de toamnă,

